

Modest Moesorgski, Kinderkamer (1868-1872), tekst van de componist

Nederlandse vertaling

1. Met njanja

"Vertel me, lieve njanja, over die enge weerwolf, hoe hij door de bossen zwierf en kleine kinderen met zich meenam in het woud, en hoe hij op hun witte botjes knaagde, en hoe die kinderen schreeuwden en huilden..."

Njanja!

Die weerwolf vrat die kindertjes op omdat ze brutaal waren geweest tegen hun njanja, en niet naar hun vader en moeder hadden geluisterd, hè njanja?

Of nee: vertel me maar liever over die koning en koningin die aan zee woonden in een prachtig paleis: hij hinkte altijd en waar hij struikelde, daar kwam meteen een paddestoel de grond uit. En de koningin was aldoor verkouden: als ze nieste gingen de ruiten aan diggelen!

Weet je, njanja, vertel maar niet over die weerwolf: weg met hem! Vertel maar liever wat leuks!"

2. In de hoek

"Foei, stouterd! Mijn kluwen in de war, de breipennen eruit! Ach jij! Alle steken zijn gevallen! Inkt op m'n kousen gespat! In de hoek met jou! Vooruit! Stouterd!"

"Ik heb niks gedaan, njanja, ik ben nergens aan geweest, njanjoesjka! Je kluwen heeft de kat uit elkaar getrokken, en dat de pennen eruit zijn, dat heeft de kat óók gedaan. Misjenka is lief en heeft geen stoute dingen gedaan.

Maar njanja is een ouwe toverheks: njanja heeft een pukkel op d'r neus. Misja is gewassen, en z'n haren zijn gekamd, maar njanja's muts staat scheef. Njanja heeft Misjenka beledigd, ze laat hem voor niks in de hoek staan. Misja zal nooit meer van zijn njanja houden, o zo!"

3. De kever

"Njanja, njanjoesjka! Moet je horen: njanja, lieverd!

Ik zat daarginds in het zand te spelen, achter het prieeltje bij de berkebomen, was een hut aan het bouwen van de wilgentakken die mama speciaal voor mij had afgesneden.

De hut was al helemaal af, met een dak erop, een echt huisje.

En toen, plotseling, zat er een kever op het dak: zo'n hele dikke, zwarte. Hij bewoog heel eng met zijn voelspriet en keek me recht in m'n ogen! O, wat schrok ik!

Maar hij begon nijdig te zoemen en spreidde zijn vleugels uit, alsof hij me wilde pakken! Hij vloog op me af en gaf me een tik op mijn slaap!

Ik hield m'n adem in, njanjoesjka, kroop in mekaar en bleef heel stilletjes zitten; ik durfde alleen maar door een spleetje van één oog te kijken!

En weet je, moet je horen, njanjoesjka: daar lag de kever op zijn rug, met gevouwen pootjes en zijn snuit omhoog; hij keek niet meer boos, bewoog niet met zijn voelspriet en zoemde ook niet meer, alleen zijn vleugels trilden nog! Zou hij dood zijn, of doet hij maar alsof?

Wat zou er gebeurd zijn met die kever gebeurd, njanja? Hij geeft mij een tik en valt zelf op de grond!

Wat is er toch met hem gebeurd, die kever?"

4. Met de pop

"Tjapa, suja-suja, Tjapa, ga maar lekker slapen..."

Tjapa! Slapen! Slapen, moet je, hoor je, Tjapa! Anders eet de weerwolf Tjapa op, de grijze wolf komt je halen en neemt je mee in het donkere bos!

Ga nou slapen, Tjapa. Je moet me straks vertellen waarvan je gedroomd hebt: van het betoverde eiland waar ze niet zaaien en niet oogsten en waar sappige peren bloeien en rijpen; dag en nacht zingen er de gouden vogels...

Suja-suja, sujaja, Tjapa..."

5. Avondgebed

"Heer, ontferm U over papa en mama, en wees hun genadig, Heer! Heer, ontferm u over mijn broertjes Was'enka en Misjenka. Heer, ontferm u over lieve oude oma; geef dat ze nog lang gezond blijft, mijn lieve oude omaatje...

En wees genadig, Heer: tante Katja, tante Natasja, tante Masja en tante Parasja, en de tantes Ljoeba, Warja en Sasja en Olja en Tanja en Nadja, en oom Petja en Kolja, en de ooms Wolodja en Grisja en Sasja, wees ze allemaal genadig en ontferm U over hen, en over Filka en Wanjka en Mitjka en Pjetjka, en Dasja, Pasja, Sonja, Doenjoesjka...

Njanja, ach njanja! Hoe ging het verder, njanja?"

"Foei toch, stoute meid! Hoe vaak heb ik je dat al geleerd: Heer, ontferm u ook over mij, zondares!"

"Heer, ontferm u ook over mij, zondares! Zo goed, njanja?"

6. Kater Matroos

Ai-ai-ai-ai, mama, lieve mama!

Ik was m'n parasol gaan halen, mama, warm is het, verschrikkelijk! Ik zocht in de kast en in de tafella, maar kon 'm niet vinden, alsof het zo moest zijn! Toen liep ik gauw naar het raam, misschien had ik hem daar laten liggen...

En opeens zie ik onze kater Matroos, terwijl hij op de vogelkooi afsluipert en eraan krabt! Het vogeltje zit bibberend in elkaar gedoken in een hoekje, en piept...

Ik werd woedend! Dus daar heb je wel zin in, in zo'n vogeltje! Nee hoor! Wacht maar, ik zal je leren, mannetje!

Ik bleef staan alsof er niets aan de hand was, keek vanuit mijn ooghoek, en weet je wat zo raar was?

Die kat keek me heel rustig aan en stak ondertussen zijn poot in de kooi, hij had het vogeltje al bijna te pakken, maar toen gaf ik hem een dreun!

Mama, wat is zo'n kooi hard! Mijn vingers doen er pijn van, mama, mama! Hier, precies op de topjes, daar doet het zo zeer, zo zeer! Nee, zo'n kat toch, hè mama?"

7. Op het stokpaard

"Hop, hop, hotsjik, hotsjik! Hej, vooruit, hotsjik! Hop, hop, hotsjik! Prrr... stop!

Wasja, hé Wasja! Kom je bij me spelen vandaag, maar niet te laat?

Hop jij, vooruit! Tot straks, Wasja! Ik was in Jukki, maar ben beslist op tijd thuis, want we moeten vroeg naar bed. Dus kom vooral op tijd!

Ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta! Ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta! Vooruit!

Ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta-ta! Hotsjik! Hej, hej! Ik kom eraan!

Au-au, dat doet pijn! Au, mijn voet!"

"Serzjinja, wat is er? Nou, niet huilen, het gaat zo weer over, lieverd. Ga maar even recht op je voeten staan, goed zo, jongen.

Kijk eens wat mooi, zie je wel, daar links, in de struiken? Wat een mooi vogeltje! Wat een veren!

Zie je hem? En je voet? Is het over?"

"Ja, 't is over! Ik was bij Jukki mama, maar moet nu naar huis, opschieten... Hop, hop; er komen gasten. Hop! Opschieten.... "